No. 86.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 17 Julij. 1844.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Uit welke menschen bestaat de Nederlandsche aristocratie?

Art. II.

Tot de aristocratische partij behooren:

1°. De zoogenaamde patriciers, die van oudsher leden der stedelijke regeringen waren. — Deze menschen beschouwen *het kussen* als eenen troon, vanwaar zij met overgroote deftigheid mogen en moeten regeren; volgens hunne begrippen moeten hunne medeburgers ten eeuwigen dage van het bestuur zijn uitgesloten, en is een vergrijp tegen hun heilig corps, de grootste aller misdaden; — aan een regerend Huis kunnen zij geene waarachtige liefde toedragen; want, al wat hun gezag beperken kan is hun een aanstoot; de geschiedenis leert ons ook hoe dikwijls zij zich vijandig tegen ons Doorluchtig Stamhuis hebben betoond; — dat zij den ouden adel haten, spreekt van zelve, en deze onverzoenlijk wangunstige haat openbaart zich dikwijls in woorden en daden. — Over het algemeen zoeken deze patriciers de magt alleen voor zich zelve en de hunne te behouden; zij zonden hunne vrienden in de zaal der zoogenaamde volksvertegenwoordigers, en deze gedienstige ja-zeggers zitten daar, om aan den Koning te doen gelooven, dat de aristocraten Koningsgezind zijn, stedelijke en provinciale privilegien te verdedigen, op beuzelingen te vitten, maar tot het algemeen belang niets te doen. (1)

2°. De overheerschende partij bestaat ten tweeden uit de nieuwe adel. —

Tot dit nieuwerwetsche leger behooren menschen van allerlei rangen en standen, ja zelfs patriciers die zeker nooit de verachtende glimlach zagen waarmede de oude adel van hen zegt: « *nieuwbakken* adel!" en die niet begrijpen dat zij met hunnen nieuwen jonkheer-titel, een titel ter bespotting ontvingen.

Dit gedeelte der overheerschende partij is bijzonder talrijk en groeit dagelijks aan; indien men zoo voort gaat zal men weldra menschen uit andere landen moeten doen overkomen, om alle betrekkingen, posten, ambten en bedieningen waar te nemen die voor het jonkheeren-leger veel te gering zijn; . . . . . op die plebeërs zal men dan gevoegelijk eenige belastingen kunnen doen drukken, of zij zullen vrijwillig eenig geld ter leen kunnen geven, waardoor men dan weder in staat zal zijn (zonder zich aan lastige bedelzucht bloot te stellen) eenige vette posten te scheppen ten behoeve der *hoog wel gemaakte* heeren! — De menschen moeten immers volgens hunne stand leven? . . . . . —

Ach ware de schatkist slechts rijk, zeer rijk, (wij weten niet regt of zij bodemloos of à double fonds is) ware zij vol . . . . O dan ware Nederland weldra geheel — geadeld en verjeugdigd? . . . . . wel neen, — maar geheel *verjonkheerlykt*! ! ! — Dat dit jonkheeren-leger den grootsten invloed uitoefend, zal wel geen betoog behoeven, en is dat niet billijk? de oude adel kan het immers niet helpen dat zij hoog geboren is? maar de nieuwe adel, heeft zij niet dikwijls rug en nekspieren vermoeid met buigen en knikken? heeft zij niet geld of eer of overtuiging opgeofferd? heeft zij niet somtijds het heil van millioenen menschen feil gehad en zelfs de toekomst der natie op het spel gezet, *ja* zeggende waar zij *neen* moest roepen, alleen om den schoonen titel te verwerven? O hoe ondankbaar zoude het zijn, haar thans geenen invloed te schenken! —

3°. De aristocratische partij bestaat eindelijk ook uit politieke parvenus; — dit zijn menschen die zich door intriguëren, door indringen, door duizend listen hebben weten te wringen tusschen de schakels van ons armzalig verkiezing-stelsel; er zijn er onder, die een weinig oppositie als een brug hebben beschouwd om tot eer en aanzien te geraken, en die door dit schandelijk gedrag de goede zaak in verdenking brengen; — deze zijn aan de honden gelijk, die in de verte blaffen, maar kruipend de hand lekken die hen een been toewerpt. —

Wij zouden geheele kolommen kunnen vullen, indien wij alle de verschillende soorten van menschen wilden beschrijven waaruit de derde klasse, of eigenlijk het aanhangsel, der overheerschende partij bestaat; deze klasse toch is vrij groot, omdat wij er allen onder rekenen die wij noch bij de patriciers noch bij de nieuwe adel konden schikken; genoeg zij het te zeggen, dat wij hier meestal aspirant-jonkheeren, aspirant-ridders, kommandeurs, groot-kruisen, enz. enz. vinden; en zoo er mannen onder zijn die reeds eene dezer hooge onderscheidingen ontvangen hebben, o men wane hen niet verzadigd: eens aspirant, altijd aspirant, want de ambitie zweept hare slaven immer voorwaarts, voorwaarts . . . . en het is zoo gemakkelijk om doof te zijn voor de regtmatigste kreten der verontwaardiging en voor het gejammer der ellende, — om blind te zijn voor de wonden die men geslagen heeft, en om zelfs hoon en verguizing van zich af te schudden, wanneer men in de verte een kruis of eene grafelijke kroon ziet glinsteren. — Men vergete slechts niet dat men vroeg of laat uit de bedwelming der ijdelheid ontwaken moet, en dat het wakker worden vreesselijk kan zijn! —

Drie klassen van menschen welke wij thans beschreven hebben verstaan elkander uitmuntend; beter dan de natie beoefenen zij der vaderen spreuk: «eendragt maakt magt;" zij helpen en ondersteunen elkander, en vormen te zamen de magtige partij die ons onderdrukt. — Wij worden dus geregeerd door patriciers wier zielen van vooroordeelen, nietige kleingeestigheden en stedelijke beuzelingen doorkneed zijn, — door verwaande jonkheeren en door nietswaardige kruipers en intriganten! —

Voor het *behoud* van zulk eene regering, hebt gij o Nederland, sedert vele jaren en vooral in de laatst verloopene maanden, uwe beste krachten verspild! — Opdat de oligarchische partij zich in weelde zoude kunnen baden en in magt aangroeijen, werd zelfs de laatste stuiver der middelklasse gevergd, de geestelijkheid heeft gepredikt, en hare stem gevoegd bij die der bezoldigde dagbladen; de laatste vonk van geestdrift werd opgerakeld en de natie werd opgeroepen tot het brengen van offers. — Met een woord, men heeft gebeden, gedreigd, der natie strikken gespannen en den Koning zand in de oogen gestrooid, niet tot heil Zijner Majesteit, of om het volk eindelijk verademing te verschaffen, maar om suffende burgemeesters en wethouders, pronkende jonkheeren en sluwe parvenus nog eenigen tijd in het duister te doen regeren! —

Wanneer, ach wanneer zal de blinddoek van des Konings oogen worden afgenomen, of zal Hij die met zijne eigene moedige hand van zich afwerpen? Wanneer zal Hij erkennen dat het valsche vrienden zijn moeten die Hem en de natie aan banden willen leggen? Wanneer zal Hij begrijpen dat de onverschrokken en strenge taal der waarheid, die der *waarachtige* verknochtheid is, — niet der blinde verkleefdheid maar der zedelijke gehechtheid, die, de belangens van Vorst en volk als onafscheidelijk beschouwende, voor beider heil blijft waken en niets dan eene zuivere constitutie verlangd? — Wanneer zal het volk zich de groote daden der voorvaderen met geestdrift herinneren, en gedenken, hoe het zich eenmaal door eendragt, moed en volharding, met ORANJE aan het hoofd, wist los te maken van knellende banden? — Wanneer zal men inzien dat alleen strenge regtvaardigheid, openhartigheid en openbaarheid in het bestuur, algemeen vertrouwen kunnen inboezemen, en dat vertrouwen de grondslag is tot nationaal geluk, zoo als SCHILLER zegt: « Nur die unverletzbare Heiligkeit der Gesetze kann dem freien Bürger die Fruchte seines Fleises versichern und ihm jene glückliche Zuver sicht einflässen, welche die seele jeder Thätigkeit ist.

Wanneer zal het volk begrijpen wat eene constitutie is; wanneer zal het ophouden zijn Vorst te beschuldigen van de ongelukken die alleen aan de Ministers en aan de Vertegenwoordigers, aan de heerschende partij te wijten zijn? Wanneer . . . . ? Doch waartoe al die vragen? zij vinden eenen weerklank in de harten aller weldenkenden en verlichten . . . . maar helaas! wat baat die weerklank? — De oligarchie heeft geld in handen en . . . . . « l'or « est le nerf de l'intrigue!" De toekomst alleen zal onze vragen beantwoorden . . . en de toekomst is in Gods hand! —

Ja in Gods hand, maar God gaf ze ook in onze handen; — wij hoorden eens uit den mond van eenen hoogstverlichten edelen man deze woorden, welke wij nooit zullen vergeten: « Het voorledene behoort ons niet meer, maar de toekomst behoort aan ons!" — Ja het Opperwezen kan uitkomst geven waar menschenkrachten falen, en met eenen oogwenk de overmoed verpletteren en de waarheid doen zegevieren; . . . . maar de lessen van het voorledene mogen niet voor ons verloren gaan; God gaf ons die als fakkels op onzen verderen weg en Zijne wijsheid roept ons

(1) Tot een bewijs van het despotismus der stedelijke regeringen, strekke hetgeen in de maand April te Amsterdam is gebeurd; — men heeft aldaar de uitgever van een pamphletje gedwongen zijn ontslag als stedelijk ambtenaar te nemen; men heeft hem gezegd dat men hem zijn post zoude ontnemen, zoo hij met de uitgave van dat werkje voort wilde gaan; en dat hem hetzelfde ongeluk te wachten stond, zoo een ander, na hem, de uitgave op zich nam. — Wij kennen noch dien uitgever, noch zijne redactie, en hoe streng ons oordeel over dergelijke geschriften ook zijn moge, vinden wij toch het gedrag der stedelijke regering aller onregtvaardigst; wij zien er eene inbreuk in op de vrijheid der drukpers en maken er om die rede gewag van. — Een zoo willekeurige handeling toch, is als het ware eene waarschuwende stem, die der natie toeroept: « Waak voor de onschendbaarheid uwer onafhankelijke drukpers, zij kan enkele gevaarlijke vonken van zich afwerpen, maar zij alleen ook kan stroomen van licht en waarheid verspreiden, zij alleen verdedigd de regten der menschheid in 't algemeen, en der volken in 't bijzonder."

toe: Waakt, strijdt voor waarheid, regtvaardigheid en vrijheid, door de ondervinding is de toekomst in uwe handen, dompelt u niet vrijwillig in ellendige duisternis, sluimert niet in aan de poort der gevangenis, men zoude er u weder indragen! indien gij niet werken *kunt* zoo waakt en vertrouwt, en kunt gij wederom werken zoo doet het met eendragt en met eenen vasten wil!" —

Doordrongen van deze gedachte roepen wij onzen Vorst toe: Redt ons, gelijk Uwe Doorluchtige Voorvader ons gered heeft; maakt U-zelve en maakt ons vrij! Laat het geheele volk U zegenen, U liefhebben, en het nakroost U roemen. O het is groot, het is zalig een volk te redden, en het moet onuitsprekelijk zoet zijn stervend te kunnen zeggen: « ik heb veel goed gedaan en een groot werk aangegrepen en voleindigd." — Vele menschen klagen dat hunne werkkring niet uitgebreid genoeg is, dat zij niet genoeg heil en zegen kunnen verspreiden. — Voor U, o Vorst! ligt de verhevenste loopbaan open; duizende zielen wachten hun geluk van U, hunne dankbaarheid zal als een geurig wierook-offer opstijgen tot voor den troon des Eeuwigen en Alwetenden Regters, en U zal rekenschap gevraagd worden van de tien duizend talenten die U werden toevertrouwd! —

Daarom, o Koning! bedenk het wel: nog eenige jaren kan het volk blind zijn en de oligarchie dulden, maar vroeg of laat worden de dienaren der partij in hunne afgrond terug gestooten, hun gebouw stort in en de waarheid zegepraalt! — Want te vergeefsch kampt de duisternis tegen het licht, de wolken breken, en stroomen van licht en warmte verkwikken het aardrijk. — *Zonder U* doet zoodanig eene ommekeer ons sidderen, want dan kan zij vreeselijke schokken veroorzaken, maar *met U* o Vorst zal zij niets dan heil, vrede en vreugde aanbrengen! —

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelet op de Circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, dato 4. Augustus 1828. (Provinciaal Blad No. 120.)

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen dat te rekenen van den 15. dezer maand tot op ultimo Augustus aanstaande, des Zondags uitgezondert, door den Stadsdoctor *J. HAZENBERG*, telken dage van des middags 12 tot 1 uur, ten zijnen huize zal worden gevaceerd tot het gratis INENTEN of VACCINEREN van behoeftige persoonen binnen deze Stad; zullende de zich daartoe aanmeldenden moeten voorzien zijn van een bewijs van onvermogen, door Wijkmeesteren of Diakenen van de Gezindheid waartoe de belanghebbende behooren afgegeven.

Burgemeester en Wethouders vermeenen van deze gelegenheid te moeten gebruik maken om de Ingezetenen in het algemeen op het heilzame der Koepokinënting opmerkzaam te maken, en dezelve als voorbehoedmiddel tegen de verschrikkelijke kwaal der Kinderziekte aan te prijzen; terwijl zij de ouders van mindervermogende kinderen in het bijzonder aansporen om deze gelegenheid tot het gratis inënten hunner Kinderen niet te laten voorbijgaan, zonder daarvan een gepast gebruik te hebben gemaakt.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 13. Julij 1844.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Den 1. Julij heeft in Maagdeburg een zonderlinge zelfmoord plaats gehad. Een bombardier der 3 brigade artillerie had zich door het openbreken van de ammunitiekast buskruid weten te verschaffen; hij laadde daarmede een alarmkanon op fort Scharnhorst, gaf vuur en verbrijzelde zijn ligchaam.

— Te Postdam is dezer dagen een ergerlijk voorval gebeurd. Een burger wordt door een hond nageloopen, en toen zich de eigenaar, een officier, aanmeldde, maakte eerstgenoemde natuurlijk aanspraak op restitutie van onkosten voor voeding. De officier weigert het, de policie beslist dat hij moet betalen, en hij laat dientengevolge den burger in zijn huis komen, om met hem af te rekenen. Hier word' laatstgenoemde zoodanig mishandeld, dat hij spoedig daarna overleed. De instructie is bereids ingeleid.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 13. Julij. Vele onzer lezers zullen zich herinneren, dat ongeveer twee à drie maanden geleden, de meest uiteenloopende geruchten van Weesp herwaarts overkwamen, omtrent een oproer, zoo het heette aldaar ontstaan ter zake van godsdiensttwisten tusschen Christenen en Joden. Die geruchten waren van dien aard, dat de officier van Justitie en de Regter-Commissaris zich dadelijk op de plaats zelve vervoegd hebben en een geregtelijk onderzoek heeft plaats gegrepen, hetwelk met allen ijver is voortgezet en door den Heer Kantonregter te Weesp allezins is ondersteund. Tengevolge van dit onderzoek had op eergisteren, den 11. dezer, voor de Arrondissements-Regtbank (vacantie-kamer) de vervolging plaats van hen, welke het Openbaar Ministerie vermeende te dier zake schuld te dragen. Drie personen stonden alzoo teregt, ter zake dat zij door lasterlijke verhalen tot dit misverstand aanleiding zouden hebben gegeven; 17 personen ter zake, dat zij de Godsdienst der Israëlieten moedwillig verstoord, de Israëlieten beleedigd, de glazen der Synagoge en daarbij behoorende consistorie kamer en van de woonhuizen van verschillende Israëlietische ingezetenen, met het werpen van steenen vernield en de geheele stad in rep en roer gebragt, en de rust op verregaande wijze verstoord zouden hebben, en eindelijk eene vrouw ter zake, dat zij een' der Weesper Israëlieten, ten gevolge der verspreide geruchten, zoude hebben mishandeld.

Uit de voordragt van den Heer Substituut-Officier Mr. *J. Messchert van Vollenhoven*, en gehouden getuigenverhoor (42 getuigen), hebben wij de stof geput voor het navolgende verhaal van het voorgevallene.

In den namiddag van den 6. April ll. vermaakten zich voor het huis van zekeren *L. P. de Vries*, te Weesp, eenige Joden-kinderen met spelen, en wierpen daarbij dezen *de Vries* met notendoppen; *de Vries* vatte hierop eenige dier jongens en stoeide met hen, hetgeen die jongens nog meer tot spelen aanzette, daar ieder gevat wilde zijn; de zwager van *de Vries* deed dezen opmerken, dat hij gedurig dezelfde jongens in handen kreeg, en stelde dus voor om hen die voor den broek gehad hadden, met rood krijt (hetwelk hij als veekooper bij zich droeg) te merken; hieraan werd gehoor gegeven en den jongens, die in zijne handen geweest waren, werd, even als aan de schapen, met rood krijt op de neus eene streep gegeven.

Ongelukkiglijk echter, moest eene baker juist op dat tijdstip een broodje halen en kwam dus in de gelegenheid dit spel te zien. Uit vergedreven godsdienstijver, vermeende deze vrouw daarin eene bespotting der Christelijke godsdienst te zien, en bragt in hare verbeelding iedere kleine omstandigheid tot een feit uit het Nieuwe Testament terug; zij meende in het slaan en onderen loopen der jongens eene zinspeling op de lijdens-teksten te zien; het rood krijt scheen bloed, bij een' jongen, welke door de dienstmaagd van *de Vries* zoo onhandig, of uit kortswijl, gewasschen was, dat, in stede der streep, zijn geheel aangezigt met rood bevlekt was, terwijl de overige met eene streep gemerkte jongens haar toescheenen, en apostelen zijn; in *de Vries* zelven, die op eenen leuningstoel aan zijne deur zat, zag hare verbeelding *Pilatus* en dergelijke voorstellingen meer. Had nu een ander dit opgemerkt en zich verbeeld, welligt ware de zaak zonder eenig gevolg gebleven, daar alsdan die zaak vermoedelijk bedaard zou zijn onderzocht en bij eenig nadenken het onhoudbare dier verbeelding zou zijn voor den dag gekomen. Ongelukkig echter zag deze vrouw hier meer in en ging zij verbreiden, dat het Joden-paaschfeest in deze bespotting der Christenen bestond en dat zulks in de Synagoge mede alzoo jaarlijks plaats greep. Eenige andere snapsters stonden hierbij der praatzieke baker op zijde en weldra was dit verhaal, gelijk het gaat, steeds vermeerderd, door geheel Weesp bekend en de verontwaardiging en haat van vele Christenen tegen de Joden groeiden meer en meer aan, hetgeen weldra tot droevige dadelijkheden aanleiding gaf.

Op den eerstvolgenden kerkdag, 10 April ll., waren de Joden in den avond tot het houden hunner godsdienstoefening bijeen, toen eene bende opgewondene en baldadige jongens besloten scheen, zich op de Joden over het voorgevallene te wreken; eenige jongens liepen in- en uit de Synagoge schreeuwende en met deuren slaande, en van daar verdreven, bleven zij voor de deur het liedje: *sla Haman dood* enz. zingen, zoodat door een en ander de Israëlieten gedwongen werden hunne dienst af te breken en hun heiligdom te verlaten. Weldra echter openbaarden zich nog verdere dadelijkheden, want de troep kwade jongens, welke steeds aangroeide en zich met mannen en nieuwsgierigen vergroot zag, begon weldra met straatsteenen tegen de Synagoge en daarbij behoorende consistorie-kamer te werpen, zoodat eenige glasruiten vernield werden, en zetteden deze baldadigheden voort, door de stad rond te loopen, onder allerlei getier en geschreeuw de huizen der voornaamste Israëlitische ingezetenen te bezoeken en aldaar ook verschillende glasruiten in te werpen en op de deuren te slaan en te schoppen, tot dat eindelijk tegen den nacht de rust hersteld werd.

De Israëlieten roemen hierbij het gedrag van Dr. *Epkema*, die een der eersten was, die zich naar de Synagoge begeven heeft en dezelve verder voor geweldadigheden behoed zou hebben, terwijl ook het gedrag eener Christen dienstbode, *Cornelia Veenhof*, hierbij opmerking verdient, welke, toen zij den troep naar het huis haars meesters zag komen, zich alleen voor de deur gesteld heeft om dit huis, werwaarts zij hoorde roepen dat men gaan moest, te beschermen, en door hare krachtige taal en houding de menigte heeft doen heengaan, zonder dat er iets werd uitgerigt.

De officier van justitie trachtte, in eene uitgebreide met gepasten ernst voorgedragen rede, de schuldpligtigheid van al de beklaagden, behalve van eene wegens laster gedagvaarde, aan te toonen, en drong aan, op welverdiende zware bestraffingen. De Regtbank heeft de uitspraak der in deze te vellen vonnissen bepaald, op 18. Julij e. k., des voormiddags ten 10 ure.

GEMENGDE DINGEN.

Jongen, jongen, wat heeft de nieuwe Rotterdammer Grootkruis van Hal! geveegd; dat was een lust om te lezen; nu ligt Binnenlandsche Zaken aan de beurt; laten ze alle maar schrijven, het deert dezen heeren zie dat niet, want even als de schildpadden kruipen zij in de schalen hunner portefeuilles, daar is geen breken aan. -- Dat was zeker geen kausschere gaarkeuken die brand te Algiers stichtte. — Bart van der Broek heeft een prijs van *f* 5 gewonnen en de heer Newcome (alweer een rare naam) een mooije hartsvanger; de laatste is over een hek gesprongen. -- Ziet gij wel: Martha, zegt de boer (in de Bloedverwanten van Kotzebue) tegen zijn wijf, broeder Godlieb zag de *apen* dansen, dat is wat nieuws, dat ziet men zelden; daar hebben we nu den *Nar*, antwoordt vrouw Martha, als de grooten dwaasheden verrigten dan zoeken wij er wijsheid in. -- Pr. St. van Zuid-Holland hebben Z. M. den Koning hunne eerbiedige hulde gebragt. -- Hoe zal Lodewijk Philips zich verheugen bij het aanschouwen van Albions watermagt! ! -- Een rare snaak die Burgemeester van Koningsbergen, hij zet de lieve dienstmeisjes in een hoenderhok. -- In den Haag wordt iedere week een prent uitgegeven die men met den naam van *Geïllustreerde Courant* gefrancizeerd heeft. -- Te Athene zijn de verkiezingen ongunstig voor de Ministers uitgevallen; het zijn barbaren in folio die Grieken; op hoevele hoofdheid kunnen Nederlands Provinciale Staten niet bogen. -- De stedelijke regering te Breda werd, gedurende het pleisteren der paarden, zeer minzaam door Z. M. ontvangen. -- De bliksem heeft datgeen getroffen waaraan zich de dijnastie van Brandenburg en Pruissen knoopt. -- De keizer van Marokko houdt zich cordaat; Engeland zal hem wel eene riem onder het hart steken. — De orde der Nederlandschen Leeuw heeft ridder Verloren verloren. -- Engeland en Rusland willen Turkije deelen, die *munt* werpt, zal de vrouwen hebben. -- *Donnez-moi le mouvement et je vous ferai un monde,*" legt Voltaire Descartes in den mond; heden ten dage bewoert zekere heer Dulieprie eene nieuwe beweegkracht uitgevonden te hebben, welke noch vuur, noch water, noch lucht vereischt, maar die door de enkele wetten der zwaartekracht bestuurd wordt. De menschen willen eene nieuwe toren van Babel bouwen, waarvan de spitse ten hemel reikt, maar die daar boven zit spot er mede. -- De Fransche staats-behoeften zijn aan het bloeijen, men zal eene conversie beproeven, eene gedwongene renteverminderingen met een manteltje om, dan blijft er nog het een en ander aan maat en strijkstok kleven. —

Advertentien.

STEENKOLEN VAN MARIEMONT.

Heden en volgende dagen dezer week, in lossing voor rekening van *A. RUYSCH*, schipper *A. Korsten*, voerende het praamschip *de jonge Johannes*, met eene lading puike puike SCHAAL- en KAGCHELKOLEN uit de mijnen van St. Vaast Mariemont, welke zuiver branden en geen zwart afgeven; verwacht in de volgende maanden GROVE ENGELSCHE en MARIEMONTSCHE HAARD- en KAGCHELKOLEN, tot zeer billijke prijzen,

VLISSINGEN, den 17. Julij 1844.

GROOTE GAAISCHIETERIJ.

Bij gelegenheid der *Groote Gaaischieting*, welke door het Gilde van *St. Sebastiaan*, onder de zinspreuk *Harmonie*, op Donderdag den 18. dezer, ter gelegenheid van de Kermis, in den *Prinsentuin* alhier, zal worden gegeven, en waarbij verschillende corporatien van de Edele Handboog als daartoe uitgenoodigd, mede naar de prijzen dingen, zal de Tuin bij de Schieterij en de Muziek voor het publiek toegankelijk zijn, van *des namiddags ten twee tot des avonds ten halftien ure*, tegen betaling van *f* 1,50 voor een heer, met of zonder dames, waarvoor men een flesch wijn bekomt.

VLISSINGEN, 16 Julij 1844. G. VAN AERDE.

Grande Soirée Mystérieuse.

J. D. BAMBERG, oudste Zoon van den Hof-mechanicus, heeft de eer zijne geëerde Begunstigers te verwittigen, dat hij ter gelegenheid dezer Kermis in den *Prinsenhof* één enkele Voorstelling zijner geheel nieuwe MECHANISCHE VERTOONINGEN, TOURS D'ADRESSES enz. zal geven, op aanstaande Vrijdag den 19. dezer, 's avonds ten 8 ure.

Daar het voor de eerste maal is, dat hij alhier, als Kunstenaar in voornoemde werkzaamheden zal optreden, zoo zal hij niets onbeproefd laten, om zoo door een bescheiden voordragt, als door de uitvoering van nieuwe kundige Toeren de algemeene tevredenheid zijner geëerde bezoekeren te verwerven. De repertoire der uit te voeren Kunststukken zullen nader door kleine Circulaires worden bekend gemaakt.

BAL

bij *J. B. KUYPERS*, in het koffijhuis *De Oude Vriendschap* op Donderdag den 18. en Zaturdag den 20. Julij 1844. Aanvang des avonds ten 9 ure. Entrée voor een Heer met of zonder Dames 50 Cent.

J. Marto,

Verkoopt SCHEERRIEMEN, aan beide zijden geprepareerd, à 45 cent de riem; uitmuntende COMPOSITIE-BALLETJES om de riemen te bestrijken, zonder weergade, à 30 cent. Staat op de Groote Markt, tegenover het Weeshuis. Heeft ook een mooi assortiment BRILLEN medegebragt. Verzoekt een ieders gunst en recommandatie.

BRABANDSCHE KOEK.

In het Brabandsche Koekkraam verkoopt men alle soorten van Brabandsche, Bossche, Deventer, Venlo en Peperkoek, voorts beste Gendsche Saucijse de Boulogne, Kortrijksche Cervelas à 70 Cent de 5 once, beste Koek enz. tot civiele prijs; verzoekt ieders gunst en recommandatie. Staat tegen over de Oude Vriendschap, op de Groote Markt.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Julij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Inger Mathilda, M. Jensen, balken, das Vertrouwen, J. Munk, de Iris, J. Maas, Helena, H. Permien, alle Riga, hennipzaad; Columbo, A. Scheerling, Rio Janeire, koffij en katoen; Maria Cecilia, W. Leijbnoverin, Mantanzas, stukgoed, Manova, J. Johansen, Nerva, hout; Paul en Marie, C. Heijden, Riga, balken; Espechien, H. Nordenholz, Rio Janeiro, koffij.

Voor Gend bestemd:

Valentine, J. Moller, Riga, hennipzaad.

Voor Dendermonde bestemd:

Josephine Marianne, H. Otten, Riga, hennipzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De fo Sostre, L. Willarzen, Dantzich, ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.